

af forskellige lammelsestilfælde og sclerose-behandlingshjemmet i Haslev. Herudover er der givet bevillinger til oprettelse af et behandlingshjem for spastikere i Hobro og til udvidelse af „Solbakken“ i Århus med et hjem for kronisk syge unge mænd i alderen 18-25 år.

I sin henvendelse rejser Samfundet og Hjemmet for Vanføre spørgsmål, om der vil være noget til hinder for, at personer, der ikke opfylder betingelserne for inddragelse under vanføreforsorgen, idet de lider af „medicinske“ sygdomme, kan optages på en særfororgsinstitution, hvis de reelle forhold taler derfor og det kan ske uden udgift for særfororgen.

Det bemærkes hertil, at spørgsmålet formentlig navnlig vedrører optagelse på håndværksskolen i København, men er for så vidt også aktuelt med hensyn til optagelse på Samfundet og Hjemmet for Vanføres barneskole. Man er ikke fremmed over for den tanke, at Samfundet og Hjemmet for Vanføres håndværksskole og eventuel barneskolen kunne åbnes for andre svært invaliderede end vanføre i ordets traditionelle forstand.

Samfundet og Hjemmet for Vanføre kommer i sin skrivelse ind på spørgsmålet

om hjemmelen til som særfororg at etablere arbejdsplejehjem.

Det bemærkes hertil, at spørgsmålet om oprettelse af plejehjem for kronisk syge, herunder arbejdsplejehjem, må anses for at være et almindeligt forsorgsproblem, som rækker videre end særfororgen og derfor ikke kan løses ved en tvivlsom ordfortolkning af bestemmelsen om særfororg i forsorgslovens § 66.

Det bør ej heller tages op ved revalideringsloven, der først og fremmest har et erhvervsmæssigt sigte, men man er opmærksom på problemet.

Endelig er Samfundet og Hjemmet for Vanføre inde på spørgsmålet, om institutionen, efter at loven er vedtaget, kan få de penge tilbage, som den indtil nu har afholdt af egne midler.

Det skal blot bemærkes, at der næppe efter revalideringslovens vedtagelse, bl. a. af hensyn til konsekvenserne, bør finde refusion sted af de beløb, som private organisationer, foreninger m. fl. har afholdt til beskyttet beskæftigelse.

Skulle der i det enkelte tilfælde foreligge ganske særlige forhold, der taler for refusion med tilbagevirkende kraft, bør sagen tages op i samordningsudvalget.